

ХРИСТО АНГЕЛОВ

СЛЕД ДЕВЕТИ,
СЛЕД ДЕСЕТИ

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин, без изричното съгласие на автора и на издателство gabriell-e-lit.

© Христо Ангелов, автор, 2019
© Габриела Цанева, художник, 2019
© Габриела Цанева, корица, 2019
© Издателство gabriell-e-lit, 2019
ISBN 978-619-7520-15-6
ISBN 978-619-7520-16-3 за .pdf

ХРИСТО АНГЕЛОВ

**СЛЕД ДЕВЕТИ,
СЛЕД ДЕСЕТИ**

Издателство
gabriell-e-lit
София, 2019

На дъщеря ми Веселина –
с много обич!

ХРИСТО АНГЕЛОВ

СЪДЪРЖАНИЕ

ПЪРВА ЧАСТ

СЛЕД ДЕВЕТИ

ВМЕСТО ПРЕДИСЛОВИЕ -

ЕДИН АПОСТРОФ:

ДЕКЕМВРИ, 1949

1952 - 1953

САТИРА И ОДА

СЪВЕТ КЪМ БАСНОПИСЕЦА

ОБЩЕСТВЕНО МНЕНИЕ

ЛЯТНА ДРАМА КРАЙ МОРЕТО

БАТИ ЗЛАТИ

НА ОПАШКА ЗА ДОМАТИ

ДЕКЕМВРИЙСКИ ЕТЮД

МНОЖЕСТВО ПРОБЛЕМИ

НА РАЗЛИЧНИ ТЕМИ

Награди

Оправдание

Самочувствие

Признание

На профсъбрание

Похвала

Тактика

Нетактичен въпрос

АФОРИЗМИ

ВТОРА ЧАСТ

СЛЕД ДЕСЕТИ

ВМЕСТО ПРЕДИСЛОВИЕ,

ЕДИН АПОСТРОФ:

ПРИЗИВ ОТ НЕБЕТО

НЕВЕРОЯТНА ИЗПОВЕД

МИНИСТЕРСКО ОБРЪЩЕНИЕ

КЪМ СТАРЧЕСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

НЯМА ГРЕШКА

ВЪРТЕЛЕЖКА
ШАХ
СЪВРЕМЕННА НАРОДНА
ПЕСЕНИЧКА
БАЩИНА ТРЕВОГА
РЕНТГЕНОВА СНИМКА
НА ОБЩЕСТВОТО
ОТРЕЗВЯВАНЕ
ЕЛЕГИЯ
ПРЕДИЗБОРНА МОЛИТВА
В АДВОКАТСКАТА КАНТОРА
КЪСИ СЪЕДИНЕНИЯ
С КЪСИ ИЗРЕЧЕНИЯ
ПОЛИТИК
ЗДРАВНИ МОДЕЛИ
ДВЕ ЕПИТАФИИ:
АПОСТРОФИ
БАСНЯ
СЛЕД ДЕВЕТИ, СЛЕД ДЕСЕТИ
АВТОБИОГРАФИЯ
ЗА КНИГАТА И НЕЙНИЯ АВТОР

ПЪРВА ЧАСТ

СЛЕД ДЕВЕТИ

(сенки от миналото)

ВМЕСТО ПРЕДИСЛОВИЕ - ЕДИН АПОСТРОФ:

Гео Милев: „Първите паднаха в кърви“

Радой Ралин: „Последните станаха първи“

ДЕКЕМВРИ, 1949

На Т. К.

„O, sancta simplicitas“

Ян Хус

Затуй, че той не беше като тях
го обвиниха във партиен грях.
Безмилостно го ликвидираха...
Ала от Кремъл духна други вятър..
По него те опънаха платната,
без срам го реабилитираха!!?

О, сляпа, страшна, „о, свешена простота“!
Като Дамоклев меч ти висиш над света..
Погубила Сократа и Исуса,
Коперника, Джордано Бруно, Хуса!..

1952 - 1953

На остров „Белене“ и във Скравена
бе нацията ни обезкръвена...

От сляпа завист и от злоба
човекът-звяр изпрати в гроба
в едно с „виновни“ и невинни
в онези черни, зли години...

А хиляди детски очички
от сутрин до вечер са плакали.
Със своите майки самички
те своите таковци чакали..

САТИРА И ОДА

-Бедна моя сатира,
кашляща и грипава,
цял живот си патила:
гладна, боса, дрипава..

Стига си се мръщила,
жлъчно критикувала,
подкупи си връщала –
вечно негодувала..

Гледай! Гледай одата
как живее чудно тя,
че във крак със модата
що „величия“ възпя...

-В служба все на правдата
твърдо съм обречена!
-Кой ли ден със брадвата
ти ще си посечена...

СЪВЕТ КЪМ БАСНОПИСЕЦА

Стига писа тъжни басни
за овчиците нещастни!
Стига писа дреболии,
стига яде хляб с туршия!

Виж се на какво приличаш!
Само с дрипи се обличаш.
Стар си вече! Вразуми се!
Усмихни се! Поклони се!
И запей на свойта лира
песен-ода за пастира.
Похвали го, че е умен
и грижовен към овците.
Твойте нежни, топли думи
ще му разтопят сърцето...
И ще видиш ти тогава
как живота се оправя:
Къщата ти ще е пълна
с мляко, сирене и вълна!

-А овците?

-Ех, овците?..

Гладни, тъжно пак ще бляят,
но за тебе те ще пеят...

ОБЩЕСТВЕНО МНЕНИЕ

Преди да заеме големия пост,
разправяха всички, че Генчо бил прост.
Зае го! И ето внезапни промени:
днес всеки говори, че Генчо е гений.

ЛЯТНА ДРАМА КРАЙ МОРЕТО

(частица от „Златния Орфей“)

Първи член на журито: Другарю, слаб ви е певеца!

Втори член на журито: Да, да. Трепери му гласеца!

Председателят: Та той въобще, въобще не пей!

Застъпникът: Тук ний отпускаме наградата!

И ний командваме естрадата!

Тъй че - пей, не пей, той ще е Орфей!

БАТИ ЗЛАТИ

На познати, непознати
шапка сваля бати Злати.
И със този хитър жест
той живее чудно днес.

С всички Злати е познат!
Влиза той във всеки склад.
Може всичко да намери!
Прави сладки далавери.
Взема, дава, обещава,
ако трябва угощава.
И на всеки важен лъв
той подхвърля лъвска стръв!

На познати, непознати
шапка сваля бати Злати!
Дружба, служба, дълг и чест
той превръща в интерес!
Само за една година
купи къща със градина!

На познати, непознати
шапка сваля бати Злати!
Ех! Защо ли бати Злати
не е вуйчо или тати?

НА ОПАШКА ЗА ДОМАТИ

От два часа наредени
на опашка за домати
чакат баби уморени...
(нямат близки, ни познати)

Ала ненадейно изведнъж
пред тях идва някакъв си мъж.

„Хей, другарю, тука има ред!
Хайде на опашката отзад!
Я, какъв е хитър! Тарикат!“
-„Бе другарки, редът си е ред!
Просто аз заставам най-отпред!“

И започва караница, врява...
Продавачката глава подава:
-Стоката дойде!Но съжалявам,
ето пак и днес домати няма...
Краставици в тази шайга има,
но за всички ви дали ще стигнат?..
Бе, другарки, много съжалявам-
по една на всекиго ще давам!

ДЕКЕМВРИЙСКИ ЕТЮД

Навън е красота: играят
снежинки-бели пеперуди.
А във директорската стая
една дружина труд се труди.
Началници, икономисти,
върху карираните листи
чрез фокусите на калема
се мъчат да решат проблема:
Изпълнен е плана в момента
деветдесет и шест процента.
А трябва примерно да стане
към сто и пет-и шест процента,
та всеки премия да хване..
Затуй не ги интересува
защо снежинките танцуват,
а мислят, смятат, съчиняват.
Плана усърдно изпълняват!
Но става чудо: оживяват
моливи, гуми, листи, „елки“!
Като снежинки заиграват
върху бюра и етажерки!
Директорът ядосан скача:
„Провал на нашата задача!“
И пуска щора подир щора
и сменя той за миг декора..
Едва ли някой ще узнае
на тоз етюд какъв бе края...

МНОЖЕСТВО ПРОБЛЕМИ НА РАЗЛИЧНИ ТЕМИ

Награди

Тези, дето са копали
получиха похвали.
А този, който ги похвали
закичиха с медали...

Оправдание

Не съм отказвал аз рушвета
от моите бездарни протежета,
Но аз не мога като асансьора
с една стотинка да издигам хора...

Самочувствие

Ний сме шепа хора,
но на шефа хора!

Признание

Не искам славата на Прометея!
Край огъня му искам да се грея...

На профсъбрание (всеки има думата)

Има думата прислужника
по въпросите за..нуждника...

Похвала

- Браво бе! С едничка епиграма
ти жигосваш не един, а двама!
Да! Какъв сарказъм! Рими смели!
-И двамата отдавна са умрели...

Тактика

Подчинените си газя,
пред началниците лазя -
службата така си пазя...

Нетактичен въпрос

Имат ли нужда от потници
нашите партийни работници?

АФОРИЗМИ

- Който не си върши работата, го издигат на по-висок пост, за да има поглед отгоре.
- Който е лапнал кокала, не се заяжда.
- Той не е без съвест. Дай я е на психическо чистене.
- Той си тежеше на мястото, затова не можа да се издигне.

ВТОРА ЧАСТ
СЛЕД ДЕСЕТИ

ВМЕСТО ПРЕДИСЛОВИЕ, ЕДИН АПОСТРОФ:

Христо Ботев: „Трудно, брате, се живее
между глупци неразбрани“

-Трудно е... щом не успееш
като тях и ти да станеш...

ПРИЗИВ ОТ НЕБЕТО

Чуйте! Хор от ангели небесни
Във простора пее чудни песни!
„ От днес нататък тази нация
Ще заживее в демикрация!
Ще има изобилие навред!
Дори-реки от масло и от мед!
Но всеки българин да проумее,
Че само с имане не се живее.“

....Отклик от земята
И ето край кръглите маси
насядаха кръглите нули
със користни, тъмни нагласи:
Да лъжат, да грабят, да хулят
те този народец нещастен...
Труда му докрай да обрулят..

Нов партиен призив
„Хайде бе, другари! Пардон! Господа!
Ей я дълго чаканата свобода!
Бе аман от таз народна власт!
Вече всичко, всичко е за нас!“

Ангелите нека да си пеят!
Хората решиха да живеят....

НЕВЕРОЯТНА ИЗПОВЕД

Тук, във центъра на хола,
сред роднини, свои хора,
пийнал, хапнал, баш кефлия,
с дъх на вино и ракия,
с глас висок и ниско чело,
депутатът викна смело:

„Аз съм внук на дядо Ганя,
лъжа, крадя и се кланям...
Край законите лавирам
и си хващам келепира!

Този щял да ми се смее,
онзи щял да ме презира!?
Нека! Аз нали живея
и нагоре прогресирам!

Имам къща! Имам вила!
Имам три автомобила!
Имам хора тук и там!
Имам всичко!.. Нямам срам!“

Баби, вуйчовци и лели
от героя тук събрани
слушат, гледат възхитени:

„Кой от нас се е надявал
да изникне от рода ни
такъв гений, такъв дявол?“

„Ха вдигнете чаши всички!
Ха наздраве мила рѳда!
Ха да правиме парички
докато търпи народа...“

МИНИСТЕРСКО ОБРЪЩЕНИЕ КЪМ СТАРЧЕСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

„Защо бе, старци белобради,
и вие склеротични баби,
защо е вашто недоволство!?
Днес кой живее във охолство!?

Я вижте премиера, Царя!
Едва той свързва двата края!
Прибирайте се от мегданите
със тенджерите и тиганите!

Живейте с вяра, със надежда!
Полека-лека всичко се нарежда.
Ще грейне светлина във мрака!
Прекрасно бъдеще ви чака!

И който го дочака най-накрая
ще се пресели със усмивка в рая...”

2002 г.

НЯМА ГРЕШКА

Две места оваканти
във отдел „Архитектура“
са заети от кретени
със съмнителна култура...

„Тука има нещо гнило!“ –
жалват се лица унили
Други двама неприети
с дипломи на архитекти...

„Тез конкурси ги провеждат
свои хора да нареждат...
Докога във таз държава
хора с връзки ще успяват?!“

И запитан от „по-горе“
грешка ли е туй, какво ли
шефът хитро отговори:
„Няма грешка! Моля, моля!
Ех, не им е всичко ясно...
Отначало ще се зорят,
но тежат си те на място
и с началството не спорят...
Тъй че, в интерес на работата значи
най-добрите хора съм назначил!“
„Тъй ли значи! Браво значи!“ -
отговориха отгоре.

Туй безсрамно обяснение
прати жалбата в забвение..

ВЪРТЕЛЕЖКА

В таз измислена държава

мафиотът присвоява,
прокурорът обвинява,
адвокатът защитава,
съдията оправдава
и играта продължава...

Тъжна, жалка въртележка
се върти, върти без грешка!!

Таз пародия на свободата!
Този панаир на суетата!
Боже!
Ще ли някога отминат?
-Може! Сто години като минат!

ШАХ

Всичко се решава
все по върховете:
Царят разиграва
тук и там конете
и зад своето стадо
прави той рокадо.
Днеска уволнява,
утре назначава...
Случва се – сгрешава,
но му се прощава –
(всеки по човешки
прави малки грешки)
Но от царски грешки
страдат много пешки.

Царят си царува,
стадото кротува...

СЪВРЕМЕННА НАРОДНА ПЕСЕНИЧКА

-Генчо, мале, краде
и на Денча дава.
Денчо мале, краде
и на Генча дава!?
Братя ли са мале,
братя ил' роднина?

-Не са братя, синко,
нито са роднина,
Най са, мили синко
тайничка комбина..

Но мълчи си, сине!
Никому ни дума!
За да не загинеш
ти от шест куршума...

БАЩИНА ТРЕВОГА

-Синко!

Важен ти е поста,
който вече си заел!
Ала с твойта глава проста
как така си се наел?...
Нали трябва да решаваш
ти народни съдбини...
Правдата да защитаваш
в тези толкоз трудни дни!?

-Тате!

Правда, равенство и братство
днес са вече празни думи!
За да трупаме богатство
с тях залъгваме маймуни!

-Синко!

Всички, дето управляват,
ако като тебе смятат,
тоз народ и таз държава
ще изчезнат от земята...

РЕНТГЕНОВА СНИМКА НА ОБЩЕСТВОТО

Пред таз рентгенова плака
докторът със глас заплака:

„Ясно тук се очертават
трите класи в таз държава:
горната е корумпирана,
долната пък е дрогирана,
средната е депресирана..

Диагноза: див капитализъм
със хронично болен организъм!
Заклучението е тревожно:
тук лечение не е възможно!“

ОТРЕЗВЯВАНЕ

„ За не по-малко от осемстотин дена“

С. Сакскобурготски

Тогаз бе цяла нация опиянена
от толкоз щедки царски обещания!

Но днес след толкоз много мъки отрезвена, тя гледа - чудото
на „осемстотин дена“
витай във облаците над България.

-

ЕЛЕГИЯ

(смяна на поколенията)

Старото вече умира
Младото все емигрира!
В тебе, Родино, остана
старата българска слава.
Вятърът тъжно ще вее -
български песни ще пее...

ПРЕДИЗБОРНА МОЛИТВА

В свойта стая сам затворен
сутрин, вечер, той се моли:

Боже!
Във партийния регистър
аз вървя напред, нагоре!
Депутат или министър –
всеки ден затуи те моля!

Ето идва пак момента!
Пак започва се борбата!
Място топло в Парламента!
Все това ми е в главата!

Стари, млади, прости, умни..
Боже, нека не умуват:
да повярват в моите думи
и за мене да гласуват!

В АДВОКАТСКАТА КАНТОРА

Увертюра:

Мъж умислен, разтревожен, бледен, влезе във кантората
приведен...

Зад бюрото ето там отсреща
адвокат усмихнат го посреща:

Адвокатът:

„О, здравейте, мой клиенте!
Съкрушен сте във момента.
От таквиз превоги, драги,
хората умират млади...
Вам спокойствие Ви трябва
като въздуха и хляба..“

Вещото лице:

„Аз съм вещото лице!
Схладен ум и без сърце!
Прав си? Крив си? Не размисляй!
Съвестта ти като глиста
влезе ли ти във главата
ще загубиме играта...“

Адвокатът:

„Как тъй! Ще спечелим това дело!
Хайде! Разтвори кесия смело,
както правят много хора
и не влизат във затвора“

Клиентът: Разтревожен, бледен, смазан,
нито думичка не каза.
Кръвното му се повдигна,
два-три пъти той премигна,
завъртя му се главата
от това, което чу,
строполи се на замята
и предаде Богу дух...

Успокоение към зрителя:
Сълзи, братко, не проливай!
Не плачи и не унивай!
Таз пиеска е измислена -
в нея няма много истина...
Увертюра, така да се каже,
къмто истинската истина
горе по високите етажи...

КЪСИ СЪЕДИНЕНИЯ С КЪСИ ИЗРЕЧЕНИЯ

ПОЛИТИК

Нито е учен и нито-поет!
Но е научил един мурафет:
С няколко думи шаблонно-красиви
скрива си всичките ризи кирливи...

ЗДРАВНИ МОДЕЛИ

Изпробват се здравни модели
за сметка на хора умрели...

ДВЕ ЕПИТАФИИ:

НА ЕДНО БАНКЕРСКО ТЯЛО

„Богатяло! Богатяло!
Пило, яло и...умряло...“

НА ЕДИН МАФИОТ

„Със лъскава мраморна плоча
покриха старателно гроба.
Дано той от там не изскочи,
та пак да краде народа...“

АПОСТРОФИ

Добри Чинтулов:

„ Вятър ечи, Балкан стене!“

-Но народа все си дреме...

Христо Ботев:

„Подкрепи и мен ръката!“

-За да грабя от хазната...

„Патриот е – душа дава“

-Не! Не дава, а продава!

*„Ах, ръка си кой ще турне
на туй сърце, дето страда?“*

-Ала в нея що ще турнеш
за отплата, за награда?

„Глупеца вредом вски почита“

-срещу ръжена никой не рита.

Иван Вазов:

*„България, драга мила,
землю пѣна с добрини.“*

-Отгдето вземаш толкоз сила
да понасяш тез злини.

*„Питат ли ме дей земята,
що най-любя на светът“*

-Ще посоча аз страната,
де най-много хора мрат...

„Спокойно гледам в бъдещето ази“

-А пък от нашто - Господа ни пази..

Стоян Михайловски:

„Напред! Науката е слънце, което във душите грей!“

-Така е! Ала кухо зрънце
не никне, не расте, не зрей..

*„Върви, народе, възродени!
Към светли бъднини върви!“*

-Шегуваш ли се, бай Стоене!?
Зад мен, пред мен – все тъмнини...

„О, минало незабравимо“

-О, настояще нетърпимо,
о бъдеще непостижимо...

Никола Вапцаров:

„Какво ще ни дадеш, историйо, от пожълтелите си страници?“

-Сплотени, смело да се борите
срещу народните измамници!

*„Ще се радват на труда си хората
и ще се обичат като братя“*

-Уви! Законът на природата
ги раздели на бедни и богати...

П.К. Яворов:

„ От заник слънце озарени“

-Все чакаме добри промени..

БАСНЯ

Откакто този свят светува
един закон владей навред-
и всички знаеме, че сред
Животните лъвът царува!

И той със своята лъвица
най-хубавата хубавица
издигната във ранг царица
обхожда царството надлъж и шир
и с лъвски рев поддържа ред и мир!

Жирафите го срещат със поклони!
Маймуните цвърчат по всички клони!
А зебрите с раирани пижами
надяват се да са придворни дами!
Лисиците облекли само прашки
му смигат хитро и въртят опашки!
Проскубани чакали и хиени
и те са кротки, весели, засмени!...

Но щом лъвът във джунглата се скрие
изчезва тука тази мимикрия.
Тогава всичките животни
неуки, прости, безимотни
започват в хор да се оплакват:
„Как страшно зъбите му тракат!
Той твърде често ни напада
и някое от нас изяда!!
О, кой ще ни избави нас
от тази страшна лъвска власт?!“
-Разкрийте вашите трагедии
по всички електронни медии!

По вестници и по списания!
Накрая-вдигайте въстание!”

„Да се бунтуваме ли? Боже!
Та всяко пази своята кожа!”

„Е, щом така стои въпроса
жирафи, зебри и чакали,
брътвежите ви жалки що са?
Такваз съдба сте си избрали!”

СЛЕД ДЕВЕТИ, СЛЕД ДЕСЕТИ

След девети, след десети,
нямахме добри късмети..
Крива ни е все съдбата..
Все от глупостта си теглим.
Но в играта на числата
Боже, дай ни да изтеглим
някоя щастлива дата!

Пак яви се в висините,
хор от ангели небесни
да ни влее ум в главите
със наставнически песни.

„ Не играйте си така с живота!
Той не е лотария, ни тото!
Ами Господа от небесата
вий турете си го във сърцата!
И със божия любов огрени
хора обновени, помирени,
вече заживейте като братя!“

АВТОБИОГРАФИЯ

Роден съм през 1936 г. в с. Сергювец, днес Първомайци, между Велико Търново и Горна Оряховица. Произхождам от земеделско семейство.

След войната родителите ми се преселиха в град Русе. Тук завърших Техникум по механотехника (1956). Служил съм във военно-въздушните сили (ВВС). През 1965 г. завърших Висшия машинно-електротехнически институт в София. Тридесет години съм бил учител в Техникум по електротехника в гр. Русе.

Любимото ми занимание, от ученическите години, е художествената литература, поезията и особено хумористични и сатирични произведения: Иван Вазов, П. Р. Славейков, Стоян Михайловски, Алеко Константинов, Христо Смирненски, Тома Измирлиев, Рашко Алексиев, Радой Ралин и др.

Публикувал съм стихове във вестниците „Родни криле“, „Трудово дело“, „Учителско дело“, „Дунавска правда“, а сега съм сътрудник на в-к „Литературно земеделско знаме“ и на сп. „Картини с думи и багри“. Изпращам също стихове и във в-к „Трета възраст“, тъй като от 1996 г. обитavam нейните предели.

ЗА КНИГАТА И НЕЙНИЯ АВТОР

Първата ми среща с творчеството на Христо Ангелов бе през 2012 г., когато, като редактор във в. „Литературно земеделско знаме“ публикувах няколко негови епиграми. Порази ме гъвкавата рима, звучността на стиха и лекотата на изказа. Последваха нови писма с епиграми и стихове, които без колебание и с удоволствие публикувахме. Не закъсня и отклика на читателите – Христо Ангелов се превърна в един от любимите автори на рубриката „Ситни, дребни – като камилчета“.

Неговата сатирична поезия носи белезите на майсторството и таланта – едно все по-рядко срещано съчетание в днешната литература, където често намират място шлифоватата посредственост, или неграмотната дарба, а още по-често – неграмотната посредственост, на която липсва дори осъзнаването, че е такава.

Христо Ангелов черпи темите на своето творчество от целия спектър на живота, но преди всичко – от грозното в политико-икономическата сфера. Неговото перо е остро, но тази острота не убива; тя осмива. Думите му се леят леко, звънливо – като планински поток – те измиват, но и прорязват, проправят път през нечистотиите на битието. И тази чистота, тази ведрина са едни от най-хубавите черти на цялото му творчество. Но неговите нюанси не се изчерпват с това.

Усещането за носталгия е силно, всепроникващо. Носталгия... но не по нещо, което сме изгубили, а по онова, което никога не сме постигнали... носталгия по неосъщественото възможно... И тази негова ведро-звънтяща поезия, на една друга плоскост, оставя тягостно чувство – на обреченост, на непригодност... и недостижимост.

Когато, в края на 2018 г. започнах да осъществявам проекта списание „Картини с думи и багри“, обърнах се към Христо

Ангелов, с молба да предостави свои стихове за публикуване в експерименталния брой 0/2018 г. Той се съгласи, като предостави избора на конкретни текстове на мен. Едва тогава осъзнах, че неговото творчество е доста обемно, разнообразно и същевременно органически цялостно. И стана ясно, че любителят на сатиричната поезия, инженерът, дългогодишният учител, който обича да пише епиграми, е написал достатъчно, за да издаде книга.

Така се роди сатиричният поетичен сборник „След девети, след десети“ на Христо Ангелов.

Той съдържа най-доброто от неговото дългогодишно творчество. Голяма част от включените произведения са публикувани в периодичния печат.

Стихосбирката е структурирана в два тематични раздела – „След Девети“ и „След Десети“. Заглавията насочват към времето на написване на творбите, но и към тематиката им. Почти еднаквото звучене на двата дяла нагнетяват тягостно чувство за еднаквост на битийната проблематика през тези уж коренно различни периоди от новата и най-новата ни история. Но в същото време заглавието е и едно намигване – една закачка-провокация, едно напомняне, че всичко, което ни се случва зависи от нас самите, и ако искаме нещата да бъдат различни, то трябва да ги направим различни, защото...

Защото дори една голяма промяна в отношенията и структурата на общесвената организация, ако не предизвика промяна в мисленето и нагласите на личността, потъва, задръства се и пропада в голямата еднаквост на непроменената народопсихология.

Габриела Цанева, редактор и издател

Христо Ангелов

След девети, след десети
Българска, първо издание

Редактор: Габриела Цанева
Коректор: Веселина Ботева

Рецензент: Кирил Назъров

ИЗДАТЕЛСТВО

gabriell-e-lit

www.gabriell-e-lit.com e-mail: gabriell-e-lit@mail.bg

Формат 32/84/108

Обем 6 п. к.

Дадена за печат
Излязла от печат

Печат